

GÖTEBORGS 8:E
BAPTISTFÖRSAMLING

ANDENS SVÄRD

Efesierbrevet 6:17b • Predikan G8B 2024-01-28 (Fågelbergskyrkan) • Johnny Lithell

INLEDNING

Nu har vi kommit till den sjätte och sista delen i den kristnes vapenrustning, nämligen Andens svärd som är Guds ord. Det avslutar inte Paulus undervisning om det andliga kriget, eftersom bönen återstår, som vi ska titta på i nästa predikan. Men svärdet är den enda rustningsdelen som har en tydligt offensiv funktion, även om det också har en viktig defensiv funktion.

Paulus säger att Andens svärd är Guds ord, som alltså är Bibeln. Den skotske predikanten Thomas Guthrie säger så här om Bibeln:

Bibeln är en arsenal av himmelska vapen, ett laboratorium av ofelbara mediciner, en gruva av outtömlig rikedom. Den är en handbok för varje väg, en karta för varje hav, ett läkemedel för varje åkomma och ett balsam för varje sår. Ta ifrån oss vår Bibel, och vår himmel har förlorat sin sol.

//The Bible is an armoury of heavenly weapons, a laboratory of infallible medicines, a mine of exhaustless wealth. It is a guidebook for every road, a chart for every sea, a medicine for every malady, and a balm for every wound. Rob us of our Bible and our sky has lost its sun.

Det är knappast möjligt att någon av oss har förstått djupet i vad det innebär att ha detta Andens svärd. Dessa förunderliga och ojämförliga ord som finns nedskrivna här är inte bara en oändlig källa till tröst och uppbyggelse för vår själ, de är också det slutliga vapnet i den kristnes kamp mot Satan.

Kristen möter Apollyon

Under den här genomgången av Efesierbrevet 6:10 och framåt så har jag sett fram emot att få läsa för er ur John Bunyans bok Kristens resa. Det är ju en allegori, en bild av det kristna livet som beskriver den kristnes vandring genom många olika svårigheter för att till sist komma fram till den himmelska staden.

Ganska tidigt i sin resa, när han vandrar genom Förödmjukelsens dal (Valley of humiliation) stötte Kristen på Apollyon. Apollyon är som är ett namn som är hämtat från Uppenbarelseboken 9:11 där det står om "avgrundens ängel" som på hebreiska kallas Abaddon och på grekiska Apollyon. Det är ett namn som betyder "fördärvar" ("destroyer"). Bunyan beskriver honom så här:

Detta monster var förskräckligt att skåda; han var täckt med fjäll som en fisk [...] hand hade vingar som en drake och fötter som en björn, och ut ur hans buk kom eld och rök, och hans käft var som ett lejons gap. Då han

mötte Kristen, såg han på honom med föraktfull uppsyn och började fråga ut honom.

Apollyon: "Varifrån kommer du? Och vart är du på väg?"

Kristen: "Jag kommer från staden Fördärv, som är platsen för allt ont, och är nu på väg till staden Sion."

Apollyon: "Då förstår jag att du är en av mina undersåtar, för hela det landet är mitt, och där är jag furste och gud. Hur kommer det sig att du har gett dig iväg från din konung? Om jag inte hoppades att få mer nytta av dig, så skulle jag fälla dig till marken med ett enda slag."

Samtalet fortsätter men Kristen svarar lite senare:

"Men jag har lovat bort mig till en annan - till självaste konungarnas Konung; hur kan jag då, med hedern i behåll, vända om till dig?"

Samtalet fortsätter ytterligare, och det är smärtsamt att hoppa över det, men till sist svarar Apollyon angående denna kungars Kung:

"Jag är fiende till denne konung; jag hatar hans person, hans lagar och hans folk. Jag har dragit ut bara för att stå emot dig."

Och så ställde Apollyon sig över vägen och sa:

"Jag är utan fruktan: bered dig på att dö. Jag svär vid min helveteshåla, att du inte ska komma ett steg längre; här ska jag göra slut på ditt liv!"

I detsamma slungade han ett brinnande slut mot Kristens bröst, men han fångade upp det med sin sköld och undkom så faran.

Då drog Kristen sitt svärd, för han såg att det var dags att gå till anfall. Och Apollyon gick lös på honom och kastade sina spjut tätt som hagel. Men trots att Kristen gjorde allt vad han kunde för att undgå dem, sårade Apollyon honom i huvudet, handen och foten. Det tvingade Kristen att dra sig lite tillbaka. Apollyon trängde sig då häftigt in på honom, men Kristen fattade åter mod och stod emot så manligt han förmådde. Denna hårda kamp varade mer än halva dagen, tills Kristens krafter var nästan uttömda - för ni ska veta, att Kristen, på grund av sina skador blev allt svagare och svagare.

Apollyon, som nu såg sitt tillfälle, trängde sig tätt in på Kristen, tog livtag på honom, och med ett våldsamt kast slängde han omkull honom så att Kristens svärd flög ur hans hand. Då sa Apollyon:

"Nu har jag dig i mitt våld." Och i det ögonblicket var det nära att han klämt honom till döds, så att Kristen nästan förlorade allt hopp om livet. Men Gud ville annat. Medan Apollyon riktade sitt sista hugg för att slutligen förgöra denne gode man, sträckte Kristen snabbt ut handen efter sitt svärd och grep det med orden:

"Gläd er inte över mig, mina fiender! När jag har fallit står jag upp igen." (Mika 7:8) Och därmed gav han honom ett så kraftigt hugg, att Apollyon vacklade tillbaka som en dödligt sårad. När Kristen märkte det, anföll han igen och sa: "I allt detta vinner vi en överväldigande seger, genom honom som har älskat oss." (Rom 8:37) Då spände Apollyon ut sina drakvingar och flög hastigt iväg, och Kristen såg honom inte mer under en tid.

//So he went on, and Apollyon met him. Now, the monster was hideous to behold: he was clothed with scales like a fish, and they are his pride; he had wings like a dragon, and feet like a bear, and out of his belly came fire and smoke; and his mouth was as the mouth of a lion. When he was come up to Christian, he beheld him with a disdainful countenance, and thus began to question with him:

Apollyon. Whence come you, and whither are you bound?

Chris. I am come from the City of Destruction, which is the place of all evil, and am going to the City of Zion.

Apol. By this I perceive that thou art one of my subjects; for all that country is mine, and I am the prince and God of it. How is it then that thou hast run away from thy king? Were it not that I hope that thou mayest do me more service, I would strike thee now at one blow to the ground.

[...]

Chris. But I have let myself to another, even to the King of princes; and how can I with fairness go back with thee?

[...]

Then Apollyon broke out into a grievous rage, saying, "I am an enemy to this Prince; I hate His person, His laws, and people. I am come out on purpose to withstand thee."

[...]

Then Apollyon straddled quite over the whole breadth of the way, and said, "I am void of fear in this matter. Prepare thyself to die; for I swear by my infernal den, that thou shalt go no farther: here will I spill thy soul." And, with that, he threw a flaming dart at his breast; but Christian held a shield in his hand, with which he caught, and so prevented the danger of that.

Then did Christian draw, for he saw it was time to bestir him; and Apollyon as fast made at him, throwing darts as thick as hail, by the which, notwithstanding all that Christian could do to avoid it, Apollyon wounded him in his head, his hand, and foot. This made Christian give a little back; Apollyon, therefore, followed his work amain, and Christian again took courage, and resisted as manfully as he could. This sore combat lasted for above half a day, even till Christian was almost quite spent. For you must know that Christian, by reason of his wounds, must needs grow weaker and weaker.

Then Apollyon, espying his opportunity, began to gather up close to Christian, and, wrestling with him, gave him a dreadful fall; and, with that, Christian's sword flew out of his hand. Then said Apollyon, "I am sure of thee now." And, with that, he had almost pressed him to death, so that Christian began to despair of life. But, as God would have it, while Apollyon was fetching his last blow, thereby to make a full end of this good man, Christian nimbly reached out his hand for his sword, and caught it, saying, "Rejoice not against me, O mine enemy: when I fall I shall arise;" and, with that, gave him a deadly thrust, which made him give back, as one that had received his mortal wound. Christian, perceiving that, made at him again, saying, "Nay, in all these things we are more than conquerors through Him that loved us." And, with that, Apollyon spread forth his dragon's wings, and sped him away, that Christian for a season saw him no more.

Det finns förstås alltid en risk att man pressar en metafor för långt, men utan att överdriva kan vi ändå förstå att vi har fått ett obeskrivligt kraftfullt vapen i Andens svärd och att en mycket stor del av kampens utgång hänger på hur vi använder detta vapen.

Ni vet, kära vänner, hur jag önskar att dessa predikningar ska vara till praktisk och konkret hjälp för er, att de ska utrusta er så att när ni går ut härifrån så är ni ännu farligare för Satans arméer. Det påverkar hur jag prioriterar och arrangerar mitt material. Därför vill jag att du ska se tre saker idag. Dels vilken kraft det finns i detta vapen och därmed också när du kan använda det. Jag lägger alltså upp det som återstår av predikan i två punkter. I den första ska vi fundera på kraften i vårt vapen – jag kallar punkten ”Guds ords himmelska natur”. I den andra punkten ska vi titta på när vi kan använda det, ”när vi strider”. Sedan hade jag förberett en tredje punkt med tio underpunkter, men det blev alldeles för långt också för en tålmodig församling som denna. Så det får vi ta en annan gång.

Det finns otroligt mycket att säga och därför måste jag tvinga mig att begränsa mig mer än vanligt. Och för att få med så mycket praktiskt som möjligt blir det två punkter med många underpunkter. Följ gärna med och ta anteckningar eftersom det är ett överlägset sätt att ta in och lära av det man hör, men du behöver inte vara stressad om du inte hinner med att skriva allt eftersom jag lägger ut allt på församlingens hemsida efteråt.

I. GUDS ORDS HIMMELSKA NATUR

Men låt oss nu gå in i den första punkten och fundera på kraften i detta vapen vi fått – Guds ords himmelska natur.

Svärdet – Guds andedräkt

Vi kan börja med att lägga märke till vilket grekiskt ord Paulus använder när han talar om Andens svärd. I Romarriket användes framförallt två sorters svärd och Nya testamentet nämner båda. Dels är det det stora tvåhandssvärdet som kunde vara upp till 150 centimeter långt. Ett stort och tungt vapen. Det nämns sju gånger i Nya testamentet. Det är det svärdet den gamle Simeon säger, i Lukas 2, ska gå genom Marias hjärta, det vill säga, det är en bild på svårt lidande. I Uppenbarelseboken 6:8 är det en bild av våldsam död. Men sedan nämns det fem gånger till i Uppenbarelseboken, alla gånger om det svärd som utgår från Jesu mun. Det är våldsamt och kraftfullt.

Det andra svärdet är det som nämns i vår text. Det är ett kortare svärd eller en stor kniv som soldaterna bar vid sin sida och som man använde när man behövde kunna röra sig snabbare och med mer precision. Det nämns 29 gånger i Nya testamentet – oftast om bokstavliga svärd, men ibland i mer bildlig mening såsom att Romarbrevet 13:4 säger att överheten bär svärdet. Och två gånger som en bild på Guds ord, nämligen i Efesierbrevet 6:17 och i Hebreerbrevet 4:12.

Men det blir mer intressant om man tittar hur det används i den grekiska översättningen av Gamla testamentet. Där dyker det upp i till exempel Jesaja 49:2 som talar om Jesus och säger att Gud gjorde hans mun lik ett skarpt svärd. Även om inte samma ord som används så liknar det Jesaja 11:4 som också talar om Jesus och att hans läppars andedräkt ska döda de ogudaktiga. Det är bilder som kompletterar varandra. Det tveeggade svärdet som utgår från Jesu mun och hans andedräkt som blottlägger och dödar de ogudaktiga. Det är ju också dessa bilder som Hebreerbrevet författare använder när han säger i Hebreerbrevet 4:12,

Hebreerbrevet 4:12-13 (SFB-15)

¹²Guds ord är levande och verksamt. Det är skarpare än något tveeggat svärd och genomtränger tills det skiljer själ och ande, led och märg, och

det dömer över hjärtats uppsåt och tankar. ¹³Inget skapat är dolt för honom, utan allt ligger naket och blottat för hans ögon. Och inför honom måste vi stå till svars.

Det är alltså detta vi har fått som vårt vapen. Andens svärd, alltså den helige Andes svärd. Jesu läppars andedräkt. Vilken oerhörd kraft som finns här.

Vad Bibeln är

Vänner, låt oss ägna en stund åt att fundera på vad Bibeln säger att Bibeln är. Jag vill nämna femton egenskaper.

1. Fullkomlig – utan fel

För det första: Bibeln är fullkomlig.

Psaltaren 19:8 (SFB-15)
⁸Herrens undervisning är fullkomlig,
den ger nytt liv åt själen.

Den är utan brist. Den gör inga misstag. Det finns inga fel i den. Ordspråksboken 30:5 säger att ”allt Guds ord är rent” – *allt* Guds ord, varje ord. Och nästa vers säger att man inte ska lägga till något till Guds ord så att han tillrättavisar dig för lögn. Psalm 119:96 säger att Guds ord är oändligt i sin fullkomlighet.

2. Komplet

För det andra: Bibeln är komplett.

Uppenbarelseboken 22:18-19 (SFB-15)
¹⁸[...] Om någon lägger något till dessa ord, ska Gud lägga på honom de plågor som beskrivs i denna bok. ¹⁹Och om någon tar bort något från orden i denna profetias bok, ska Gud ta ifrån honom hans del i livets träd.

Med andra ord, om du lägger till något har du fördunklat den. Och om du tar bort något har du fördunklat den. Den är komplett.

3. Auktoritativ

För det tredje: den är auktoritativ. I Jesajas första kapitel, vers 2 läser vi:

Jesaja 1:2 (SFB-15)
²Hör, ni himlar!
Lyssna, du jord,
för Herren talar!

När Gud talar måste både himmel och jord lyssna. Han talar med orubblig och oöverträffad auktoritet.

4. Tillräcklig

För det fjärde: den är tillräcklig. Paulus säger till Timotheos i Andra Timotheosbrevet 3:15 att han ska hålla fast vid de heliga Skrifterna eftersom de gör honom vis så att han blir frälst genom tron på Jesus Kristus. Han fortsätter i nästa vers och säger bland annat att Guds ord fostrar i rättfärdighet så att gudsmänniskan blir fullt färdig, väl rustad för varje god gärning.

Bibeln är tillräcklig för att föra dig till frälsning och fullkomning. Allt som är nödvändigt för dig finns här.

5. Tydlig

För det femte: den är klar och tydlig. Dess grundläggande budskap, evangeliet, är tydligt beskrivet och kan förstås av alla som har öron att höra med.

Det var den här principen som den romerska kyrkan kastade ut när man började säga att vanligt folk inte skulle få läsa Bibeln själva utan alltid måste ha hjälp av en präst som skulle förklara den. Och det är den här principen som är så populär att negligera idag när somliga vill vifta bort Bibelns tydliga undervisning med att säga att det bara är ”din subjektiva tolkning.” Men principen om Bibelns tydlighet är inte svår att förstå och så fort du faktiskt läser Bibeln kommer du se att den bevisar sig själv. Det betyder inte att *allt* är klart – det finns många texter som är jättesvåra att förstå, men dess grundläggande budskap återkommer gång på gång med stor tydlighet.

6. Nödvändig

För det sjätte: den är nödvändig. Det betyder att vi inte kan finna frälsningen genom att titta i naturen eller i vår mänskliga visdom eller i vår personliga erfarenhet. Man brukar tala om att Gud har två böcker – naturen och Bibeln, och från naturen kan vi lära oss mycket om både Gud och oss själva. Men det som vi allra mest behöver lära känna, nämligen Jesus Kristus som vår Herre och frälsare, kan vi inte lära känna genom att titta på skapelsen. Här behöver Gud tala till oss på ett språk som vi förstår.

7. Verksam

För det sjunde: den är verksam. När den helige Anden talar genom Bibelns ord händer saker.

Jesaja 55:11 (SFB-15)
”så ska det vara med ordet
som går ut från min mun.
Det ska inte komma tillbaka
till mig förgäves
utan att ha gjort vad jag vill
och utfört vad jag sänt det till.

Om det inte vore levande och verksamt skulle jag inte ägna så mycket kraft åt att predika det. Men det är värt all kraft du och jag kan lägga på att predika det eftersom den helige Ande verkar genom det.

8. Gudomlig - till frälsning och dom

För det sjunde: Bibeln är gudomlig. I Första Petrusbrevet 1:21 talar Petrus om att ingen profetia i Bibeln har kommit till genom mänskliga utläggningar eller genom människors vilja, nej, människor har talat vad de fått av Gud genom den helige Ande. Och eftersom det är gudomligt visar det också hur en person förhåller sig till Gud. Jesus sa:

Johannesevangeliet 8:47 (SFB-15)
”Den som är av Gud lyssnar till Guds ord. Men ni lyssnar inte, därför att ni inte är av Gud.”

Om du lyssnar till Bibeln och underordnar dig den visar det att du är av Gud. Men om du inte lyssnar utan sätter dig som domare över Bibeln visar det att du inte är av Gud.

Jag nämnde tidigare Hebreerbrevet 4:12 som talar om att Guds ord är ett tveeggat svärd. Där står det också att Guds ord dömer över hjärtats uppsåt och tankar. Att döma är vad en domare gör i en domstol. Han tittar på bevisen och sorterar vad som talar för vad. Sedan

säger Hebreerbrevets författare i nästa vers att allting ligger naket och blottat inför hans ögon. Det finns inget som är dolt inför honom. Guds ord är gudomligt och det är till frälsning för den som tillhör honom och till dom för den som inte gör det.

9. Sann

För det nionde: Bibeln är sann. Jesus säger i Johannes 17:17, ”ditt ord är sanning.” Det är sanningen om livet, döden, evigheten, evig salighet och evig fördömelse. Om människans natur och syfte, om män och kvinnor, om gamla och unga. Om allting vi behöver veta för vår frälsnings och glädjes skull.

10. Källa till glädje

För det tionde: Bibeln är en källa till glädje. Jesus säger i Lukasevangeliet 11:28,

Lukasevangeliet 11:28 (SFB-15)

²⁸[...] Saliga är de som lyssnar till Guds ord och bevarar det.

Eftersom Bibeln är sann blir den också en källa till glädje eftersom ingen är lyckligare än den som funnit sanningen. Författaren till den 119:e psalmen säger i de två första verserna att den som lever efter Herrens undervisning är saliga.

11. Källa till kraft

För det elfte: Bibeln är en källa till kraft. Återigen Psalm 119 säger i den 28:e versen att Guds ord ger oss styrka. Den kristne som inte lever nära Guds ord är en kraftlös kristen.

12. Källa till vägledning

För det tolfte: Guds ord är en källa till vägledning. Psalm 119 har mycket att säga om detta. Dels har vi den kända 105:e versen som säger att Guds ord är mina fötters lykta och ett ljus på min stig. Det visar den väg vi ska vandra. Men han talar också mycket om att Guds ord är gott för oss. Det visar det goda livet. Det gör oss visa, kloka och förståndiga (vers 98-100, 130).

13. Källa till tröst

För det trettonde: Bibeln är en källa till tröst.

Romarbrevet 15:4 (SFB-15)

⁴Allt som har skrivits tidigare är skrivet till vår undervisning, för att vi ska bevara vårt hopp genom den uthållighet och tröst som Skrifterna ger.

Och eftersom det är i Bibeln vi hör evangeliet om Jesus Kristus så finns det inget annat ord någonstans som kan ge en sådan tröst som detta ord.

14. Källa till fullkomlighet

För det fjortonde: Bibeln är en källa till fullkomning. Vi har redan varit inne på det lite när vi talade om Bibelns tillräcklighet, men Paulus säger i 2 Tim 3:16-17 att Guds ord fostrar gudsmänniskan så att han eller hon blir ”fullt färdig” eller *fullkomlig*, fullkomnad till allt gott verk (Åkeson).

Detta förunderliga vapen är alltså utan brist, alltid tillräckligt och komplett, auktoritativt och verksamt och avgörande till frälsning och dom, som visar sanningen med ditt liv och kan föra dig in i glädje, tröst, kraft och fullkomning. Och mycket mer.

15. Källa till seger

För det femtonde: detta vapen är vår källa till seger. Här kommer vi tillbaka till Efesierbrevet 6:17. Det är vårt svärd, det svärd vi får av och genom den helige Ande. Vi kommer aldrig att kunna fatta djupet av dess kraft. Ändå är det det vi har fått.

Så låt oss påminna oss om att vi befinner oss i en strid och att detta är vårt vapen. Låt oss inte ställa det i bokhyllan eller låta det ligga och samla damm på nattduksbordet. Vi behöver ha det i vårt huvud, i vårt hjärta, i vår hand. Om den enda platsen du har Guds ord är på ditt nattduksbord kommer det inte att vara någon hjälp för dig när Apollyon rusar mot dig.

Aposteln Johannes skriver till unga män i Första Johannesbrevet 2:14. Han säger att de är starka, att Guds ord förblir i dem och de har besegrat den onde. Det är förstasaker som hänger ihop. De är starka och de har besegrat den onde eftersom Guds ord förblir i dem. Det är nyckeln till deras segrar och styrka.

II. NÄR VI STRIDER

Låt oss nu gå vidare till den andra punkten och fundera på när det är vi använder Andens svärd som är Guds ord. Det är en väldigt öppen fråga och det går att räkna upp hur många exempel som helst, men här får du fem exempel som jag hoppas kan vara till hjälp och vägledning också i andra sammanhang.

1. I kampen mot synd

För det första: vi strider med Andens svärd som är Guds ord när vi kämpar mot vår egen synd. Det här är vad Kristen gjorde i striden mot Apollyon. Han var nära att slås till döds, men till sist fick han sin fiende på flykten genom att använda sitt svärd.

Vi har talat ganska mycket om det här i föregående predikningar så jag ska inte dröja alltför länge. Men låt oss påminna oss om att Satan är en mästare på att få synden att verka attraktiv och rimlig. Han ger dig rationaliseringar och anledningar till varför du bara *måste* bete dig på det där sättet just nu. Han vet hur han ska bearbeta dig för att du ska förhärdas och umgås med vissa tankar och långsamt förflyttas.

Ingen människa vaknar upp en morgon och tänker ”vilken utmärkt dag för mig att bryta mitt äktenskap!” Nej, Satan är mer kreativ än så. Han försvagar dig och plågar dig så att du till sist känner dig så ynklig att du tycker att du är värd det eller att synden är befogad på något annat vis.

I slutänden kokar allting ner till denna fråga: vem ska du tro på, Guds löften eller Satans löften? Det är när ditt hjärta inte är tillfredsställt av Gud som synden får inträde i ditt liv.

Kämpar du med bitterhet? Vad ska du tro på – Satans löfte att när du håller kvar din bitterhet så får det dig att känna dig bättre eftersom det får dig att känna dig rättfärdig? Eller ska du tro på Guds löfte – eller hot, i det här fallet – som vi kan läsa i Matteus 18:35 som är ett allvarligt hot om var som händer om vi inte förlåter vår broder av hjärtat? Eller

Hebreerbrevet 12:15, ”se till att ingen går miste om Guds nåd och att ingen bitter rot skjuter skott”.

Kära vänner, det är en kamp. Det är ett krig. Det är inte tid för att mesa eller förhandla. Det är synd. Det är Satans attacker som behöver dödas utan någon som helst barmhärtighet.

Den kristna psykologen och författaren Ed Welch skriver följande i sin bok *Addictions*,

Det finns ett obarmhärtigt stråk av beslutsamhet i äkta självkontroll. Under det som verkar vara den lugna uppförandet hos dem som inte styrs av sina begär finns en krigares hjärta. Självkontroll är inte för de försiktiga. När vi vill växa i den, när vi inte bara av en entusiasm för Jesus Kristus, vi avkräver också oss själva en avsky för synd [...] Det enda möjliga förhållningssättet gentemot okontrollerade begär är en förklaring av totalt krig[...] Det är något med krig som skärper sinnena[...] Du hör en kvist knäckas eller rasslandet av löv och så är du i attackläge. Någon hostar och du är redo att trycka av avtryckaren. Även efter dagar av lite eller ingen sömn håller kriget oss vakna och uppmärksamma.

//There is a mean streak to authentic self-control. Underneath what seems to be the placid demeanor of those who are not ruled by their desires is the heart of a warrior. Self-control is not for the timid. When we want to grow in it, not only do we nurture an exuberance for Jesus Christ, we also demand of ourselves a hatred for sin. . . . The only possible attitude toward out-of-control desire is a declaration of all-out war. [...] There is something about war that sharpens the senses. . . . You hear a twig snap or the rustling of leaves and you are in attack mode. Someone coughs and you are ready to pull the trigger. Even after days of little or no sleep, war keeps us vigilant.

Låt oss mobilisera alla våra krafter och vara skoningslösa mot synden som förpestar våra liv. Vårt slutliga vapen genom vilket vi vinner segern är Andens svärd som är Guds ord.

2. I kampen mot förtvivlan och modlöshet

För det andra, och relaterat till det första: vi strider med Andens svärd när vi kämpar mot förtvivlan och modlöshet. Också detta har vi talat om i nästan varje del av vapenrustningen. Satan kommer till dig med lögnen, så lär dig att tala sanning till dig själv från Guds ord. Lär dig vad det innebär att ta upp Romarbrevet 8:1 och krossa fördömmelsen. Det är Gud som förklarar rättfärdig och vi låter inte djävulen stjåla från oss det som Guds Son har vunnit åt oss och som förvaras åt oss i himlen där Satan inte har tillträde.

Lär dig vad det innebär att kasta alla dina bekymmer på honom eftersom han har omsorg om dig. Han är ödmjuk och mild och hans ok är mildt.

Titta i Psaltaren. Titta i Psalmerna 140-144 och se Davids lidande samtidigt som du ser hans hopp och förtröstan på Gud. De är fulla av tro och kraft och seger.

3. I vår evangelisation

För det tredje: vi strider med Andens svärd i vår evangelisation, när vi berättar om Jesus för de som behöver höra. Vänner, det finns bara en sak som kan befria de själar som befinner sig i mörker. Det är Andens svärd. De har varit i mörkret så länge att de inte förstår vad ljuset är och därför är det svårt i början. Men ljuset övervinner mörkret. Fortsätt att tala Guds ord till dem!

Paulus skäms inte för evangeliet eftersom det är en Guds kraft till frälsning för dem som tror. Han summerar sin tjänst i Apg 26:18, att Gud har sänt honom att öppna deras ögon så att de vänder sig från mörker till ljus, från Satans makt till Gud, så att de genom tron på Kristus ska få syndernas förlåtelse och arvslott bland dem som är helgade. Han ska svinga Andens svärd så att dessa hedningar vänder sig från mörker till ljus.

Bibelläraren Clinton Arnold skriver följande:

Precis som Kristus band den starke mannen för att plundra hans hus, så plundrar också Kristi kropp Satans rike genom att förkunna löftet om gudomlig räddning till fångar i mörkrets rike. Guds ord och Andens verk är de medel genom vilka Guds folk trotsigt träder fram mot Satan och plundrar hans domäner.

Just as Christ bound the strong man in order to plunder his house, so too the body of Christ plunders Satan's kingdom by proclaiming the promise of divine rescue to captives in the kingdom of darkness. The word of God and the work of the Spirit are the means by which the people of God step out in defiance of Satan and rob his domain

Det är vad vi gör när vi berättar om Jesus för de som annars går förlorade. Genom Andens kraft öppnar vi deras ögon så att de vänder sig från mörker till ljus.

4. När vi bygger upp varandra

För det fjärde: vi strider med Andens svärd när vi bygger upp varandra. Paulus uppmanar församlingen i Thessalonike att uppmuntra varandra och bygga upp varandra (1 Thess 5:11). Varför är det så viktigt? För att Satan ständigt arbetar för att bryta ner oss. För att skapa misstänksamhet och splittring mellan oss. För att göra oss irriterade och förbittrade mot varandra. Att bygga upp varandra och uppmuntra varandra är en viktig del, en central del, i den andliga kampen.

Precis som Bunyan skriver kommer Satans starkaste attacker ofta efter en lång process där han skjutit pil efter pil och försvagat sitt offer. Han har lyckats fylla personen med tankar av otillräcklighet och misstankar och fördömelse och så kan han dra personen först bort från Kristi folk och så från Kristus själv.

Vi befinner oss inte bara i en kamp om förlorade själar, vi strider också för *varandras* själar – det är en central del i vårt ansvar för varandra. Paulus säger i Romarbrevet 15:14 att församlingen klarar att förmana varandra. Det är alltså inte bara några pastorers jobb, det är hela församlingens ansvar. Vi har, som Kristi församling, ett ansvar för varandra och ett ansvar inför världen att bevara enheten mellan oss. Låt oss göra det till en daglig disciplin att uppmuntra varandra med Guds ord.

5. I vår lovsång

För det femte: vi strider med Andens svärd när vi sjunger lovsång till Gud tillsammans. Efesierbrevet 5:19 gör en tydlig koppling mellan att vara uppfylld av Anden och att tala till varandra med psalmer, hymner och andliga sånger. Om våra sånger är fyllda av Guds ord och om vi proklamerar dessa sanningar tillsammans i sång kommer vår fiende inte att bestå. Det är andlig krigföring.

Martin Luther skriver,

Musik är en ljuv och underbar gåva från Gud som ofta har väckt och rört mig till glädjen över att predika [...] Musik driver bort djävulen och gör människor [glada][...] Näst efter teologi ger jag musiken den högsta platsen och den största äran. Jag skulle inte byta det lilla jag vet om musik mot något stort. Erfarenheten visar att näst efter Guds ord förtjänar endast musik att prisas som fru och härskarinna över det mänskliga hjärtats känsloliv. Vi vet att för djävularna är musik motbjudande och outhärdlig. Mitt hjärta bubblar upp och svämmar över som gensvar på musik, som så ofta har uppfriskat mig och befriat mig från svåra plågor.

```
//Music is a fair and lovely gift of God which has often wakened and moved me to the joy of preaching . . . Music drives away the Devil and makes people [happy] . . . Next after theology I give to music the highest place and the greatest honor. I would not change what little I know of music for something great. Experience proves that next to the Word of God only music deserves to be extolled as the mistress and governess of the feelings of the human heart. We know that to the devils music is distasteful and insufferable. My heart bubbles up and overflows in response to music, which has so often refreshed me and delivered me from dire plagues.  
Here I Stand, 266
```

Det är inte konstigt att Satan hatar Guds folks sånger. Han gör sitt bästa för att förhindra att en församling blir en sjungande församling. Och han gör sitt bästa för att hindra dig från att vara en sjungande person.

Så använd sången i den andliga kampen i ditt eget liv. För de flesta är det det överlägset lättaste och skönaste sättet att memorera bibeltexter och underbara sanningar från Bibeln. Sjung för dig själv i din egen tid med Gud. Sjung tillsammans med din familj och dina vänner. Och låt oss påminna oss om att sången i vår församlings liv är ett uttryck för andlig kamp. Den har stor betydelse för din andliga hälsa.

AVSLUTNING

Kära vänner, låt oss ta upp Andens svärd som är Guds ord. Låt oss vara en församling som inte låter vårt vapen ligga och samla damm i en låda någonstans. Nej, låt oss gå in i striden varje dag eftersom vi har beräknat kostnaden och vi blickar framåt mot det hopp som ingen kan ta ifrån oss. Låt oss ta för vana att fylla oss med Guds ord så att vi inte bara har det i en stängd bok någonstans utan att det finns i vårt hjärta, så att den helige Ande har ett helt artilleri att välja från när vi ska ge en förklaring på det hopp vi äger (1 Petr 3:15).